

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/79/2016
Identifikačné číslo spisu:	5110010524
Dátum vydania rozhodnutia:	19.07.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5110010524.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovovej a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom 19. júla 2017 v trestnej veci obvineného I. R. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného I. R. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. novembra 2013, sp. zn. 1To/101/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného I. R. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 21. januára 2013, sp. zn. 1T/74/2010, bol obvinený I. R. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27. septembra 2009 v presne nezistenom čase asi o 11.30 hod. v Bytči na autobusovom nástupišti v priestore medzi autobusovou zastávkou a bistro U Muta udrel zozadu nezisteným spôsobom M. D., a keď sa tento otočil, udrel ho i spredu, v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho kopol do oblasti rebier, následne k nim pristúpil C. R., ktorého I. R. jedenkrát päťou udrel do tváre, čím spôsobil M. D. prekrvácanie mäkkých pokrývok lebečných v ľavej záhlavnej oblasti hlavy v mieste rany na koži, na spodine lebky na ľavej strane záhlavnej kosti prasklinu smerujúcu mierne šikmo zozadu dopredu k veľkému záhlavovému otvoru, zakrvácanie do podlebnicového priestoru v pravej čelovo-spánkovotemennej oblasti, prekrvácanie mäkkej pleny mozgu a mozočka s maximom v oblasti pravého čelového laloka, rozsiahle ložisko pomliaždenia a prekrvácania v pravom čelovom laloku mozgu, zakrvácanie do vnútrokomorového priestoru mozgu, na ľavej strane hrudníka prekrvácanie zadnej hrudnej steny v rozsahu 5-teho až 12-teho rebra, zlomeninu 5-teho až 11-teho rebra v lopatkovej čiare, zlomeninu ľavej lopatky, v ľavej záhlavnej oblasti hlavy šikmo lokalizovanú tržnú ranu dĺžky 3 cm s podkožným krvným výronom v okolí a ďalšie podkožné krvné výrony na rôznych častiach tela, pričom u M. D. došlo k poraneniu životne dôležitého orgánu - mozgu.

Za tieto prečiny mu bol podľa § 157 ods. 2, § 41 ods. 1, § 36 písm. j/ a § 38 ods. 3 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona bol obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú Z. D. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obvinený I. R. a poškodená Z. D..

Krajský súd v Žiline uznesením z 26. novembra 2013, sp. zn. 1To/101/2013, postupom podľa § 319 Trestného poriadku, zamietol odvolania obvineného I. R. a poškodenej Z. D. podané proti vyššie označenému rozsudku súdu prvého stupňa ako nedôvodné.

Proti uzneseniu súdu druhého stupňa podal prostredníctvom obhajkyne dovolanie obvinený I. R. z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Dovolanie bolo neskôr doplnené samostatným podaním.

K dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku obvinený uviedol, že v priebehu trestného konania mu nebol preukázaný úmysel porušiť alebo ohroziť zákonom chránený záujem a ani jeho vedomosť o tom, že jeho konaním by mohol také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť. O absencii úmyslu svedčí aj skutočnosť, že obvinený sám navrhol zavolať poškodenému rýchlu zdravotnú pomoc a intenzívne upozorňoval manželku poškodeného Z. D. na potrebu zavolania rýchlej pomoci. Z týchto dôvodov obhajoba žiadala, aby najvyšší súd zrušil rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa a obvineného oslobodil spod obžaloby, resp. aby prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

V doplnení dovolania obvinený prostredníctvom obhajkyne namietal nevykonanie dôkazu, ktorý navrhovala obhajoba v prípravnom konaní, a to rekonštrukcie na mieste samom. Obvinený ďalej poukázal na rozpory vo výpovediach priamych svedkov, a to R., čašníčky M. a manželky poškodeného Z. D.. Manželka poškodeného si údajne vymyslela verziu, ktorú predniesla vo svojich výpovediach o tom, že jej poškodený povedal, že ho obvinený udrel do hlavy pivovým pohárom. Avšak z fotografií z miesta činu a tiež z výpovedí svedkov je zrejmé, že žiadny pivový pohár sa v prítomnosti poškodeného ani obvineného nenachádzal. Preto súd laxne uzatvoril útok na poškodeného zozadu „nezisteným spôsobom“. Sám poškodený D. mal opakovane odmietať privolanie polície a záchrannej služby. V dovolaní obvinený ďalej poukazuje na skutočnosť, že znalci potvrdili vysoké promile alkoholu v krvi u poškodeného, ktoré podľa výpovedí pretrvávalo súvisle minimálne tri dni a na zlý zdravotný stav poškodeného, ktorý mal navyše tri dni nejest', len piť a prespávať v pivnici. Nikto, ani sám obvinený, údajne nevidel, ako došlo k úrazu poškodeného, pretože poškodený kráčal za obvineným. Obvinený popiera spáchanie skutku a trvá na tom, že fyzicky nezaútočil na poškodeného D. spôsobom uvedeným v obžalobe. Poškodeného si mala privolaná manželka odviesť preč z miesta činu spolu so synom poškodeného. Manželka poškodeného odmietla privolať rýchlu záchrannú službu, na ktorej trval obvinený. Ak by bola rýchla záchranná služba privolaná, podľa znalcov nemuselo dôjsť k úmrtiu. Od úrazu poškodeného do jeho privezenia, resp. dôjdenia do nemocnice v Žiline uplynuli štyri hodiny a nie je zrejmé, čo sa v priebehu tohto času udialo. Mohlo dôjsť k nejakému úrazu poškodeného, jeho pádu, či bitke. Súd odmietol vykonať ďalšie dôkazy, ktoré obvinený navrhoval, ako je výsluch pracovníčky na toailete bistra, či dôkaz o spôsobe príchodu poškodeného do nemocnice na ošetrovanie.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor okresnej prokuratúry, podľa názoru ktorého bolo v predmetnom trestnom konaní vykonané rozsiahle dokazovanie a toto bolo vykonané v dostatočnej miere pre rozhodnutie. Dovolanie obvineného a dôvody v ňom uvedené považuje za neopodstatnené. Súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd, postupovali v súlade so zákonom. Najvyššiemu súdu preto prokurátor navrhuje, aby dovolanie obvineného I. R. podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že samosudkyňa Okresného súdu Žilina uznesením z 25. októbra 2016, sp. zn. 1T/74/2010, rozhodla, že obvinený I. R. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktoré mu bolo uložené rozsudkom súdu prvého stupňa v spojení s uznesením súdu druhého stupňa, osvedčil a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného I. R. nie je dôvodné, pretože je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania. Z podaného dovolania je zjavné, že obvinený ho poňal ako ďalšie už druhé odvolanie a prostredníctvom dovolania sa na najvyššom súde domáha opätovného prehodnotenia dôkazného stavu bez toho, aby si uvedomil, že dovolanie nie je ďalší riadny opravný prostriedok. Menovaný v dovolaní nepredložil žiadny relevantný argument preukazujúci naplnenie vyššie uvedeného dovolacieho dôvodu.

Je nevyhnutné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať alebo korigovať len odvolací súd. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti) bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námetka nesprávnosti skutkových zistení, námietka proti spôsobu a rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Nie je možné, s poukazom na obvineným uplatnený dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona.

V rámci dovolacieho konania nie je prípustné preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku (veta za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku), ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku. Skutkový stav môže najvyšší súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené, to znamená, či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Preto nemožno preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov, nakoľko toto sú otázky upravené normami procesného práva, nie hmotným právom. Uvedený záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd už v tretej inštancii, kde nemožno znovu vytvárať, či meniť skutkové zistenia. S ohľadom na to nemôže najvyšší súd spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu je potrebné zdôrazniť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením (skutkovými závermi), ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zjavné z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku veta za bodkočiarkou. Dovolací

súd nemôže skutok ustálený súdmi prvého a druhého stupňa ani meniť ani dopĺňať (to neplatí len pre posúdenie dôvodnosti dovolania ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku).

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov môžu obvinení v dovolaní uplatňovať len námietky právneho - hmotného charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi nižších stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho súdu.

Pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorého skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Popísanému skutkovému stavu plne zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Použitú právnu kvalifikáciu odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté, a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkových podstat označených prečinov. Z uvedeného vyplýva, že obvineným namietaný dovolací dôvod nebol naplnený.

V súvislosti s opakujúcimi sa námietkami obvineného o nevykonaní ním navrhnutých dôkazov je potrebné pripomenúť, že za naplnenie namietaného dovolacieho dôvodu nemožno považovať nevykonanie dôkazu navrhovaného obvineným, resp. obhajobou. Je plne na úvahe súdu, aby sám rozhodol v okolnostiach prípadu, ktoré dôkazy na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, vykoná, bez ohľadu na to, ktorá zo strán konania ich navrhla.

So zreteľom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.